

προοπτικές γιὰ τὴν αὐξήση τῆς γεωργικῆς ἰδιοκτησίας τῶν κατεχόντων ἀνεπαρκῆ κληρο. Ἡ ἄμεση ψήφιση νόμου ποῦ θὰ προβλέπη τὴν ἀπαλλοτρίωση καὶ διανομὴ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ κρατικῶν κτημάτων στοὺς ἀκτῆμονες καὶ τοὺς μικροκλήρους, ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητα τὴ μόνη ὀρθὴ καὶ ἐνδεδειγμένη λύση, χωρὶς ὥστόσο νὰ ὑποτιμᾶται καὶ ἡ ἀξία τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ διανομῆς τῶν τυχόν ὑπαρχόντων μεγάλων ἄλλων ταυφλικιῶν.

Δεδωμένης τῆς μέχρι σήμερα συνεσφορᾶς τῶν συνεταιρικῶν ὀργανώσεων, ἐπιβάλλεται ἡ ἐνίσχυσις τούς καὶ ἡ καλλιέργεια τοῦ συνεταιρικοῦ πνεύματος στὸν ἀνώτατο βαθμὸ, ὥστε νὰ καλύψουν μὲ τὴ δραστηριότητά τους δλόκληρὴ τὴ νῆσο καὶ νὰ συμβάλουν στὴ βελτίωση τῆς ποιότητος τῶν προϊόντων, στὴν καλύτερη διακίνηση καὶ τὴν ἐπιωφελέστερη γιὰ τοὺς παραγωγούς διάθεσίν τους, καθὼς καὶ στὴ μείωσιν τοῦ κόστους παραγωγῆς καὶ μεταφορᾶς. Ἐπιπρόσθετα πρέπει νὰ ἐνισχυθοῦν οἱ συνεταιριστικῆς ὀργανώσεις νὰ ἀποκτήσουν βιομηχανίες, ἀποθηκῆς καὶ μεταφορικὰ μέσα καὶ νὰ ὑποβοηθηθοῦν ἀκόμη νὰ ἀναπτύξουν ἐξαγωγικὴ δραστηριότητα.

Ἀνεξάρτητα, ἐν τούτοις, ἀπὸ τὴ συνεταιριστικὴ προσπάθεια, ἡ μείωσιν τοῦ κόστους παραγωγῆς, πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ ἐπιδίωξιν τοῦ κράτους. Εἶναι φανερὸ ὅτι γιὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπάνοδοσιν πρὸς προσοδοφόρας καλλιέργειες, οἱ ὁποῖες ἔχουν ἐγκαταλειφθῆ ἀκριβῶς λόγω τῶν ὑπερόγκων δαπανῶν, πρέπει νὰ μειωθῆ τὸ κόστος τοῦ παρεχομένου χρήματος. Σοβαρὸ ρόλο πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν θὰ διαδραματίσῃ ἀσφαλῶς ἡ προκοδοτήσιν ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνησιν τῆς Γεωργικῆς Τράπεζας, ὥστε νὰ παύσῃ ὁ δανεισμός ἀπὸ τὴν Ὀθωμανικὴ καὶ ἡ ἐπιβάρυνσιν τῶν δανείων μὲ ὑπέρογκους τόκους. Παράλληλα θὰ πρέπει νὰ ληφθοῦν ἐγκαίρως τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ὥστε νὰ περιορισθῆ ἡ ἀλόγιστη καὶ ἀπρογραμμάτιστη εἰσαγωγὴ γεωργικῶν ἐλκυστήρων (τρακτέρ) στὰ φυσικὰ ὄρια τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν γιὰτὶ ἂν συνεχισθῆ ἀκόμη ἡ ἀκατάσχετη τάση νὰ εἰσάγῃται τέτοια μηχανήματα καὶ ἀπὸ τοὺς μικροκαλλιεργητῆς, τότε πολλοὶ θὰ θρηνησοῦν γιὰ τὰ παλαιοσίδερα, ποῦ θὰ τοὺς μείνουν τελικά στὰ χέρια τους, ὅπως δυστυχῶς συνέβηκε ἤδη καὶ στὴν Θεσσαλίαν μας, ποῦ συγκριτικὰ μὲ τὸν πληθυσμὸ τῆς κατέχει τὸ διεθνὲς ρεκόρ στὸν ἀριθμὸ τῶν τρακτέρ. Ὅπως ἀνεφέρθη καὶ παραπάνω, πρέπει νὰ δοθῆ ἡ ἀπαραίτητη προσοχὴ στὴν ἀνάπτυξιν τῆς κτηνοτροφίας — ἰδιαίτερα τῆς ἀ-

γελαδοτροφίας καὶ πτηνοτροφίας — γιὰ νὰ καλυφθοῦν σὲ κρέας καὶ λοιπὰ κτηνοτροφικὰ προϊόντα οἱ ἀνάγκαι τῆς ἐσωτερικῆς κατανάλωσης. Ἡ Δασοπονία ἐπίσης πρέπει νὰ ἐνισχυθῆ, νὰ προστατευθοῦν τὰ δάση καὶ νὰ καταστῆ ἐπιωφελῆς γιὰ τοὺς ὄρεινοὺς καὶ ἡμιορεινοὺς ἡ ἐμετάλλευσις τους. Πρέπει νὰ ὑπογραμμισθῆ καὶ πάλι ὅτι ἡ ἀνάπτυξιν τῶν διαφόρων κλάδων τῆς Ἀγροτικῆς Οἰκονομίας πρέπει νὰ εἶναι σύμμετρη.

Ἡ προστασία τῆς παραγωγῆς μὲ ὅλα τὰ μέσα καὶ μέτρα ποῦ θὰ κριθοῦν ἐνδεδειγμένα, ἐπιβάλλεται νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἰδιαίτερης μέριμνας. Οἱ ἐπιδοτήσεις πρέπει νὰ συνεχισθοῦν, οἱ συγκεντρώσεις τῶν προϊόντων ἐπίσης. Ἡ διασφάλισιν τῆς παραγωγῆς, πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀπαραίτητη προϋπόθεσιν τῆς ἀναδιάρθρωσιν τῶν καλλιεργειῶν. Δὲν πρέπει νὰ παραλειφθῆ, προκειμένου περὶ τῆς προστασίας τῶν προϊόντων καὶ ἡ ἀσφάλισιν τῆς παραγωγῆς ἐναντίον τῶν ἀδυνῶν ἀπὸ θεομηνίας κλπ.

Βασικὴ ὁμῶς προϋπόθεσιν γιὰ νὰ γίνων ὅλα αὐτὰ εἶναι ἡ ἀνάλογη αὐξήσιν τοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ (Γεωπόνων, Δασολόγων, Κτηνιάτρων, Μηχανικῶν). Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιστημόνων Γεωπόνων, ποῦ ὑπηρετοῦν σήμερον στὸ Τμήμα Γεωργίας δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 25, τῶν Δασολόγων τοὺς 5 καὶ τῶν Κτηνιάτρων τοὺς 8. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἰλικρινὰ εἶναι ἀνεπαρέστατος. Θὰ πρέπει τουλάχιστον νὰ δεκαπλασιασθῆ, γιὰ νὰ μπορέσῃ ν' ἀναποκριθῆ στὰ πολλαπλὰ καθήκοντα, ποῦ καλεῖται σήμερον μὲ τὴν νέα διάρθρωσιν.

Τέλος δὲν πρέπει νὰ ἐπικρατήσῃ μονόπλευρες καὶ στείρες ἀντιλήψεις ὅσον ἀφορᾶ τὴ διάθεσιν τῶν προϊόντων στὶς ἀγορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἡ Διοίκησιν πρέπει νὰ ἐπιδίωξῃ πρὸς κάθε κατεύθυνσιν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐξαγωγῶν γιὰ τὴν εὐχερῆ ἀπορρόφησιν τῶν προϊόντων καὶ τὴν μείωσιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν, τώρα μάλιστα ποῦ περιορίζονται οἱ δαπάναι τῆς βρετανικῆς διοικήσεως.

Αὐτὰ νομιζομε ὅτι πρέπει νὰ εἶναι σὲ γενικῆς γοημῆς τὰ μέτρα ποῦ πρέπει νὰ λάβῃ ἡ Κυπριακὴ Κυβέρνησιν. Ἐὰν ἀπὸ τέτοιους σκέψεις ὁρμηθοῦν οἱ ἀρμόδιοι τῆς Κύπρου, μπορεῖ νὰ εἶναι βέβαιοι ὅτι ἡ Μεγαλόνησος θὰ μπῆ σύντομα στὸ δρόμον τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξιν καὶ ἀναδμιουργίας καὶ δὲν θὰ παραμείνῃ στὴν κατηγορίαν τῶν καθυστερημένων καὶ ὑπανάπτυκτων περιοχῶν.